

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **N. X. T.**, st. přísl. Vietnam, zast. Jiřím Hladíkem, advokátem, se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/4, pošt. schr. 155/SO, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 2.9.2010, č.j.: MV-31920/VS-2010

t a k t o :

- I. Rozhodnutí ministra vnitra ze dne 2.9.2010, č.j.: MV-31920/VS-2010 s e z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 6.800,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Jiřího Hladíka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí ministra vnitra, kterým byl zamítnut jeho rozklad podaný proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 15.2.2010, č.j.: OAM-10694-14/TP-2009, jímž mu byla podle § 87k odst. 1 písm. b) a h) zákona č. 326/1999 Sb. zamítnuta jeho žádost o povolení k trvalému pobytu na území České republiky.

Ministr vnitra v odůvodnění v záhlaví uvedeného rozhodnutí zrekapituloval průběh správního řízení, konstatoval učiněná zjištění a mimo jiné také uvedl, že proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žalobce včasný rozklad. V rozkladu uvedl pouze tolik, že podává rozklad proti uvedenému rozhodnutí, který ve lhůtě do 15 dnů odůvodní. Odůvodnění rozkladu však již správnímu orgánu doručeno nebylo. Ministr vnitra v řízení o rozkladu uvedl,

že žalobce byl opakovaně odsouzen za spáchání úmyslných trestných činů, v důsledku čehož je dáno důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek v České republice. Shledal splněny podmínky pro aplikaci ust. § 87k odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. Ministr vnitra rovněž připomněl, že žádost žalobce byla zamítnuta i podle § 87k odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb. z důvodu, že žalobce nesplnil podmínky uvedené v § 87h odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., neboť na území České republiky pobýval od 22.11.2006 do 19.5.2009 pouze na základě výjezdního příkazu, tudíž tuto dobu nelze započítat do doby dvouletého nepřetržitého přechodného pobytu na území České republiky, tak jak je stanoveno v § 87h odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb.

Žalobce v podané žalobě především namítal zásadní procesní pochybení odvolacího orgánu, které dle názoru žalobce má nepochybně vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Ač předložený rozklad trpěl vadami, když v něm nebylo uvedeno, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá a co se v dané věci navrhuje, přesto byl ministrem vnitra projednán. Podle žalobce ministr vnitra není oprávněn učinit si závěr o tom, v jakém rozsahu a z jakého důvodu je rozhodnutí napadáno. Toto je plně v dispozici žalobce.

Ve vyjádření k žalobě žalované ministerstvo navrhlo zamítnutí žaloby.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 15.2.2010, č.j.: OAM-10694-14/TP-2009 byla žalobci podle ust. § 87k odst. 1 písm. b) a h) zákona č. 326/1999 Sb. zamítnuta jeho žádost o povolení k trvalému pobytu a to pro nesplnění podmínky uvedené v ust. § 87h odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím svého právního zástupce blanketní rozklad ze dne 9.3.2010, v němž uvedl, že rozklad odůvodní ve lhůtě do 15 dnů.

Rozhodnutím ministra vnitra ze dne 2.9.2010, č.j.: MV-31920/VS-2010 byl rozklad žalobce zamítnut.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud posoudil věc takto:

V předmětné věci podal žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí správního orgánu rozklad (blanketní), kde pouze uvedl, že jej odůvodní ve lhůtě do 15 dnů. Rozklad žalobce tedy absentoval jak vymezení rozsahu, v jakém je rozhodnutí správního orgánu napadáno, tak uvedení toho, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy či nesprávnost rozhodnutí či předcházejícího řízení. V rozkladu nebylo explicitně vyjádřeno, ani co žalobce navrhuje, jakožto obecná náležitost podání (§ 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb.).

Podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. proti rozhodnutí, které vydal ústřední správní úřad, ministr, státní tajemník ministerstva, nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu v prvním stupni, lze podat rozklad.

Podle § 152 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.

Podle § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.

Podle § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 3. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právní osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.

Podle § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.

Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4.1.2011 č.j. 2 As 99/2010-67, „...odvolání je podáním podle ustanovení § 37 správního řádu. Na odvolací řízení se na základě § 93 odst. 1 obdobně použijí ustanovení hlav I až IV, VI a VII druhé části správního řádu. Nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 nebo z § 82 odst. 2 správního řádu, postupuje správní orgán podle § 37 odst. 3 správního řádu, tj. pomůže podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.“

Ze správního spisu však nevyplývá skutečnost, že by správní orgán upozornil žalobce na nedostatky jeho rozkladu a vyzval žalobce k jejich odstranění. Z rozkladu žalobce je pak zcela zřejmé, že nebyl bez vad nejen co do rozsahu napadení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ale neobsahoval i další esenciální náležitosti podání (rozkladu). Jestliže tedy správní orgán I. stupně nevyzval žalobce k odstranění vad podání ve smyslu ust. § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. a následně správní orgán II. stupně bez dalšího rozhodl, došlo ke zjevnému porušení procesních pravidel správního řízení.

Pokud tedy rozklad proti správnímu rozhodnutí nemá některou z náležitostí vyplývajících z ust. § 37 odst. 2 a z ust. § 82 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., je správní orgán povinen postupovat podle ust. § 37 odst. 3 tohoto zákona tak, že pomůže žalobci nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Nepostupoval-li v dané věci správní orgán tímto způsobem, zatížil správní řízení vadou, jež byla způsobilá vyvolat nezákonnost rozhodnutí.

Městský soud v Praze z výše uvedených důvodů žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s.ř.s.). Soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání, neboť rozhodnutí zrušil pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem /§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s./.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady zastoupení žalobce advokátem ve výši 4.800,- Kč, což tvoří 2 úkony právní služby po 2.100,- dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a 2 režijní paušály po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. Náklady řízení tedy činí celkem 6.800,- Kč, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 4. prosince 2014

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová